

Ormancı Bekir 4

– Arzeni · 08 Haziran 2012

Kulübeden arta bir tek üzerinde yattığı demir somya kalmıştı.Yangının etkisiyle etrafta ki ağaçlardan da yananlar olmuştu.Ortalık simsiyah örtüyle karartılmış gibiydi.Kasveti içinde sırlı ortama uzunca baktı. Kuşlar bile içli içli ötüşüyorlardı sanki.Bekir'in içine zehirli kanlar damlıyordu "pıt pıt". Böylesi zulümü ilk defa yaşıyordu, bu yaşına değin...Bir canlıyı diri diri yakmak, hangi insafa,insanlığa ve merhamete sığardı? Bunlar, insan görünümlü hayvanlar,hatta hayvan bile olamazlar...Şef'i Haluk Bey ile göz göze geldi.Belinden çıkardığı beylük tabancasıyla can çekişen atın yanına gitti.Şakağına tabancıya dayarken gözlerini yumdu ve iki kurşun sıktı.İç "cızzz" etmişti.Gözlerini açerken mırıldandı;

"İntikamın acı olacak Ayar'ım" Gözleri nemli,gönlü yanıktı.Haluk Bey ve Şefik Bey Bekir'e doğru geldiler.Her ikisi de ellerini Bekir'in omuzuna atarak; teselli etmeye çalıştılar.Hışırdayan çam ağaçlarının gölgesinde;Bekir'in mahzunluğunu ortadan kaldırmak için Şefik Bey, tiz sesiyle sesizliği bozdu.

"Hadi hadi olan olmuş!...Yangın,kontrol altına alındığına göre bizi asli görevimiz bekliyor.Burada yetesiye oyalandık.Haluk Bey! Size bizim elemanlardan iki kişi vereceğim, onlarla Kısık Gedik geçidini tutacaksınız.Biz Gamar dağının geliş yolunu kapatacağız.Bekir,sen istersen git dinlen..."

Bu son cümle Bekir'in beynine sıkılmış kurşun etkisi yaptı.Yumruklarını sıktı.Gözlerini keskinleştirdi.Sert adımlarla, Komiserin yanına gelerek;

" Siz,ne söylediğinizin farkında mısınız komiser efendiiii?" diyerek adeta kükredi.Olayın ciddiyetini anlayan komiser, ortamı yumuşatmak ve Bekir'in içinde bulunduğu olumsuz duruma vererek, munis bir şekilde cevap verdi;

"Bekir gardaş! Ben,senin iyiliğin için söylemiştim.Şimdi, acılı ve duygusal durumdasın,olur ki bu durumun operasyona olumsuz etkisi olur diye..." daha sözlerini bitirmemişti.Bekir bastıra bastıra konuşmaya başladı.

"Bakın komiser bey! Bu şerefsizleri, burada benim kadar kimse tanıyamaz.Onların nefes alışlarını,adım atışlarında ki hinliği bilirim.Bana, iki eleman ver ve gerisine karışma" dedi.

Komiser Şefik,Haluk Bey'le göz göze geldiler.Haluk Bey ,"Tamam!" anlamında başını öne arkaya doğru salladı.Sonra,üç ekip arabalarıyla farklı yollara koyuldular.

Berbat Ali,oturduğu taşın üzerinden kalkarken; göğüs kafesi inip kalkıyordu.Daha önceleri hiç bu kadar heyecanlanmıştı.Ömrü dağlarda,ormanlarda geçmişti.Onlarca kanunsuz iş yapmış, yaralanmış, kotese girmişti .Verdiği rüşvetin, çevirdiği dolabın haddi var hesabı yoktu. İşin büyüklüğü de değildi mesele. Lakin,nedenini kendi de bilmiyordu.İçinden bir ses "Yapma" diyordu.Vaz mı geçseydi?Sonra,elemanlara söylediği o sözler aklına geldi vaz geçti.Sonra,ayağa kalktı.Gür ve etkili bir ses tonuyla;

"Hadi kalkın,yeter bu kadar uyuşukluk.Bir saat sonra, Kısık Gedik'te olacağız.Şimdi,muhtemelen Bekir ve diğerleri damlarlar buraya.Onlara müthiş süprizlerim var..." derken acı acı gülümsedi.

Sınırdan gelen kacakçıların başında Arap Cevo vardı.Suriyeliydi.Arapça,Farsça ve Türkçey'i çok iyi biliyordu.Her katır'ın başında bir adam vardı.Katırların sırtında sağlı sollu tahta sandıklar vardı.Önden ve arkadan iki atlı ve silahlı adamlar güvenliği sağlıyorlardı.Her biri bu iş için seçilmiş iyi silah kullanan adamlardı.Önde ki öncü atlı bir anda "Durunnn" diye bağırıldı.Kervan bir anda durdu."Herkes fundalıklara doğru saklansın" diye ikinci talimatı verdi.Arap Cevo olduğu yerde çökerek bağırıldı;

"Ne var lo,sakkat bi durum mi var?" Atının eğerini sağa doğru çekerek;
"Dürrr " diyen öncü eleman;

"Yok Cevo! Baktım uyanık mısınız? Ne olur ne olmaz diye " Son derece asabi ve acımasız kişiliği olan Arap Cevo, cin atına binmiş vaziyette silahını çekti ve elemanı alnının ortasından tek kurşunla vurdu.Silahını beline sokarken;

" Benim, şakkadan hoşlamadığımı bilmiymisen lo zırto.Zaten gebermeyi evvelinden hakketmiştin.Şimdi nasip oldi." dedi.

Arkada ki gözcü, atının mahmuzlarını zor toplarken; Arap Cevo'ya yaklaştı.Yalvarırcasına sessizce konuşmaya başladı.

"Sen ne yaptın Cevo gardaş? Tüm ekiplere yerimizi belli ettin.Bunun sırası mıydı şimdi?"

Yaptığı salaklığın farkına varmıştı Arap Cevo.Sinirlenince mantıklı düşünemiyor; direkt olaya kilitleniyordu. Bu huyu, başına çok iş açmıştı.Şimdi da aynı senaryo yaşanacaktı.Elini, attığı silahtan geri çekti.

"Ne bilim lo,sinirlendim mi gözim bi şey görmiy,şimdi yolumuzu değiştireceyik...Sen bu yoldan gidecek, Berbatgil'e durumu izah edecek ve gamar'ın kuzey yamacında bulunan gözenin başına geleceksiz...tamammm"

Silah sesini duyan Bekir ve arkadaşları; sipere saklandılar.Yaklaşık yüz metre mesafeden gamar yamacından gelmişti.

Bekir,arkadaşlarına bakarak;sağ elinin işaret parmağını dudaklarına götürüp "sus" işareti yaptı.Sessizce mırıdandı;

"Allah'ım sen ne büyüsun,Gökte ararken,yerde buldum onları."